

יום סף זמדי ורזל

1620

נערך ויוצא לאור ע"י "זמדי ורזל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויה ז"ל שנלב"ע ביום יז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזה סויה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מר חשון התשע"ז

בת שלום

שבת יח' מנחם אב ה-תשפ"ו
פרשה: עקב
הפטרה: ותאמר ציון

הדלקת נרות - 19:19
צאת השבת - 20:11
ר"ת: 21:04

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:13

עקב	זאח
עמוד השחר: 4:25	4:31
זמן טלית: 4:32	4:38
זריחה: 5:58	6:03
חצות: 12:49	12:49
מנחה גדולה: 13:24	13:23
שקיעה: 19:40	19:34

הנהגות מרן

בתפילת שמונה עשרה של לחש, משמיע את התפילה לאוזנו.
כששומע את השליח ציבור אומר בחזרה "מוריד הטל", יש להשיב "לברכה", כלומר שיהא הטל הזה לברכה, שהרי יש טל שאינו של ברכה, אולם דעתו דעת עליון שאין חיוב בזה.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי זינה בת רחל ולע"נ תמי' ש' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"והיה עקב תשמעון... ושמר ה' אלוקיך לך את הברית..."
כל בני העם היהודי וכל אזרחי ישראל חייבים לזכור ולהזכיר את העובדה הבסיסית, שכולנו נשארו יהודים בזכות זה ששמרנו על תורת ישראל. בלי שמירה על תורת ישראל וקיום הדת והמצוות – עם ישראל היה מזמן נעלם כמו אימפריות רבות וגדולות שכולן נמחקו בלי שנותר מהן זכר.
עם חכם ונבון לא שוכח מאין הוא בא. דורנו דור ההתכחשות להשגחה הפרטית, החושב שאם הוא בארצו זאת היחודיות שלו ולא צריך יותר, והמחמירים רוצים להידמות בהכל לכל העמים. אלה עיניהם עדיין לא ראות לאיזה שפל מדרגה הגענו מפריקת כל עול.

"ואכלת ושבעת וברכת" – לא רק בשעת צרה, עוני ומחסור עליך לזכור את הקב"ה ולבקש עזרתו, אלא גם בעת שתזכה לברכה והצלחה. גם כשאתה ממש שבע עליך לזכור ולשמור את נפשך משכחה, כי הוא הנותן לך כח לעשות את החיל הזה ולא בחכמתך ורוב תבונתך הגעת למה שהגעית. מי שמנסה להתעלם מאין הכח והחכמה גם מרשה לעצמו לוותר על דברים שלא שייכים לו ושאינו לו רשות לוותר עליהם. מי שחושב שמרוב חכמה של מנהיגו נשארה ירושלים שלמה – טועה. מי שחושב שנתניהו יצא גיבור שהוא הרי יודע בחכמתו שאבו מאזן ידחה את נדיבות לבו, גם כן טועה. הנכון הוא שהקב"ה מקשה את לבו של הנחש כדי שיסרב לכל הטוב שמנהיגו בחכמתו ביקש ליתן לו. "ועתה ישראל" – אין "ועתה" אלא תשובה. עתה – עכשיו הזמן לחזור לעובדה הבסיסית. אין ברירה, הדרך בה רצינו לילך להיות עם חופשי, חפשי מהכל, נכשלה. "והיה עקב תשמעון" – המילה "עקב" היא מלשון סוף, מסביר הרבי מקוצק, הסוף יהיה שתשמעון. לשפל המדרגה כבר הגענו אז מדוע להמתין. ככל שנקדים אנו, גם הקב"ה יעשה את שלו "ושמר ה' אלוקיך לך את הברית..."

העלון לע"נ
אברהם פרץ בר סעדה ז"ל שנלב"ע כ"א אב
תשנ"ב.

"האנפה שפסה בלב ים" א'

ספרו של

השמים מעל ירושלים עיר הקודש, באותה שנה שעליה נסוב סיפורנו, לפני למעלה מארבע מאות שנה, נצבעו באפור קודר. לא היה זה אפור של ענני גשם המבשרים ברכה, אלא ענן כבד של מועקה ומחסור.

רעב כבד שרר בחוצות, ואל המצוקה הנוראה נוספו גזירותיו הקשות של המושל, שהטיל על הקהילה היהודית מיסים כבדים מנשוא.

חכמי ירושלים, שליבים שנת דם למראה היתומים והאלמנות המתחננים לפת לחם, התכנסו לישיבת חירום בביתו של ראש הקהל, לטכס עצה ולמצוא מוצא.

לאחר שעה ארוכה של התייעצות, הוחלט לשלוח שליח לעיר המלוכה קושטא, שירושלים היתה נתונה, באותה עת, תחת חסותה של האימפריה העות'מאנית, לבקש רחמים מלפני הסולטן על העם היושב בירושלים.

אולם מי יהיה השליח שישים נפשו בכפו ויצא לדרך המסוכנת, בין גלי הים הסוערים, ייכנס אל הארמון, יתייצב לפני הסולטן ויבקש את רחמיו?

"נטיל גורל" הציע ראש הקהל, והצעתו התקבלה פה אחד. שמותיהם של חכמי ירושלים נכתבו, בחיל ורעדה, על פיסות קלף, וראש הקהל הכניס הכול לקערה שעל שולחנו, טרף בקלפי והעלה פיסה אחת, בעינים עצומות.

"רבי שמואל אלבאז" מלמל בשפתיים יבשות מתוך הפתק, כאשר פקח את עיניו.

הגאון הקדוש רבי שמואל אלבאז, שלימים נשתנה שמו ל"אביחצירא", על שם נס המחצלת שעליה הפליג בלב ים, אך לא עליה נסוב סיפורנו, קיבל עליו את הדין.

עוד באותו יום חמישי בשבוע, הצטרף לשיירה שעשתה את דרכה מירושלים לעיר הנמל יפו, כשהוא מלווה בברכתם ובתפילתם של חכמי ירושלים.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar for Zion" תורח בימים: א – ה פלא... 052-5079555

לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 18 ש"ח.
כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 12 ש"ח.
הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251 הכמות מוגבלת

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

החלכות

הכרזה על כניסת השבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

תקיעות קודם השבת

א. בדורות הקודמים היו תוקעים שש תקיעות בערב שבת בכל מדינה ועיר של ישראל, כדי להודיע על כך שכניסת השבת קרובה, ויפרשו העם מהמלאכה. ובזמנינו לא נהגו כן.

הכרזה על הכנה לשבת קודם השבת

ב. מנהג קהילות קודש בעם ישראל, שקודם כניסת השבת מכריזים ברבים שיכינו עצמם לקראת שבת קודש, ומנהג זה נוסד במקום התקיעות שהיו נוהגים בדורות הקודמים, וכן ראוי לנהוג בכל מקום. ובקהילות גדולות מאד שאי אפשר להכריז באופן שישמעו כולם את ההכרזה, ראוי לשלוח אנשים אל בעלי החנויות על מנת שיעוררו אותם לסגור את חנויותיהם זמן מסוים קודם כניסת השבת.

ובכמה קהילות ישנן חבורות קדושות של אנשים מתנדבים הממונים להשגיח על שמירת השבת, שהולכים ומזריזים את הציבור ברחובות קריה שיסגרו את חנויותיהם וילכו לבתיהם להתכונן לשבת ולהדליק נרות שבת, ואשרי חלקם על כך שמזכים את הרבים בשמירת שבת כהלכתה, ובזכות זאת יזכו לבנים תלמידי חכמים גדולי ישראל. ונודע מה שאמרו חז"ל (במסכת שבת דף כג:) "אמר רב הונא, הרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים", ופירש רש"י, דכתיב (משלי פרק ו') פסוק כג) "כי נר מצוה ותורה אור", על ידי נר מצוה של שבת ושל חנוכה בא אור התורה. ע"כ. ואם לגבי אדם הנזהר בזה בעצמו אמרו כן, כל שכן למי שמזכה רבים מבני ישראל שישמרו לקבל השבת ולהדליק הנרות בזמן.

ואמרו עוד חז"ל (בילקוט שמעוני שמואל א' אות עז), שהיו אלקנה וכל משפחתו עולים לרגל, ובאים ולנים ברחובה של עיר, והיו שואלים אותם להיכן תלכו, ואומרים לבית ה' בשילה שמשם תצא תורה ומצוות, ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך יחד, מיד עיניהם משגורות דמעות והולכים עמם, והיה אלקנה הולך בכל שנה בדרך אחרת, ובכל שנה היו עולים עוד ועוד אנשים מישראל עד שהיו כולם עולים, ואמר לו הקדוש ברוך הוא לאלקנה, אתה הכרעת את ישראל לכף זכות וחנכתם במצוות וזכו רבים על ידך, אני מוציא ממך בן שיכריע את ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצוות, הא למדת שבשכר אלקנה שמואל. ע"כ. ומכאן שהמזכה את הרבים במצוות זוכה לבנים שיאירו עיני ישראל בתורה.

עשתה רק מחצה, ומתו רק שנים מארבעת בניו: נדב ואביהוא.

כידוע, נשלח אל מרן הבית יוסף זצ"ל מלאך מן השמים שלימדו סתרי תורה, ומרן כתבם בספרו "מגיד מישרים". והמלאך המגיד פירש לו פסוק זה כך:

משה רבינו אמר לפני בני ישראל, בואו וראו מה גדולה חיבתכם לפני המקום.

שכאשר התפללתי בעבורכם - למרות שלא היה זה החטא הראשון שלכם - נענתה תפילתי במלואה. וכאשר התפללתי בעד אהרון, למרות שהיה זה חטאו היחיד והוא עשאו בכפיה - לא נעניתי אלא למחצה.

שמא תאמרו, שכאשר התפללתי עבורכם היתה השעה שעת רחמים ורחון, וכאשר התפללתי עבור אהרון החמצתי את השעה? אין זה כך. כי התפללתי גם בעד אהרון "בעת ההיא" - ובכל זאת לא נעניתי בעבורו, כפי שנעניתי בתפילתי עבור כלל ישראל.

"ועתה ישראל, מה ה' אלוהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלוהיך"

שאל המקובל האלוף רבי יוסף בנבנישתי די שיגוביא זצ"ל, תלמיד רבינו הארי"ה הקדוש זצ"ל: מהו "ועתה ישראל", מדוע דוקא עכשיו? ועוד, מה ההדגשה על קלותה של היראה: "מה ה' אלוהיך שואל מעמך", בסך הכל יראת שמים... והלא אנו יודעים שהלב אטום והיראה קשה להשגה.

ותירץ: ודאי שהיראה קשה להשגה, משום שהיצר הרע אוטם את הלב ומונע בעד השגת היראה. אבל: "ועתה, ישראל". עתה, לאחר שקיבלתם את התורה ונהיתם לעם ישראל - יש בידכם אמצעי בדוק לסלק את היצר הרע: "בראתי לו תורה תבלין".

ומעתה, שיש בידכם אמצעי כנגד היצר - אין בפניכם כל מכשול להשגת היראה.

"והיה עקב תשמעו... ושמר ה' אלוהיך לך את הברית... אשר נשבע לאבותיך"

שאל המקובל האלוף רבי מאיר ביקיאי זצ"ל, בספרו "מאורי אור": אם עם ישראל ישמור את כל המצוות, הרי ממילא יחולו עליו כל הברכות שבעולם. ולא נצטרך להסמך על זכות האבות ובריתם. ומדוע נאמר כאן, שאם נשמור את המצוות - ישמור לנו הקב"ה את זכות האבות?

ותירץ תירוצ נפלא: הקב"ה שומר עבורינו את זכות האבות, והרי זה כעין קרן כספית השמורה לנו לעת מצוקה. אבל אם מנצלים אותה, סופה שתתרוקן חלילה.

לפיכך אמר לנו הכתוב: "והיה עקב תשמעו אל המשפטים האלה", ותוכלו להוושע בזכות עצמכם - "ושמר ה' אלוהיך את הברית... אשר נשבע לאבותיך", הקב"ה ישמור אותה בשלימותה לדורות יבואו, שיודקו לה...

"כל המצוה אשר אנכי מצו" מהו "כל המצוה". הרי המלה "כל" באה לרבות, ומה היא מרבה?

אמר הארי"ה הקדוש זיע"א: הכתוב בא לומר, שכאשר אדם מישראל מקיים מצוה - שיקיים אותה בשלימותה, כי יש אנשים שמניחים תפילין - אבל אינם מקפידים כל כך שהתפילין תהיינה מונחות במקומן. ואם הן חורגות ממקומן - לא יצא ידי חובת הנחתן, ואם הרצועות אינן שחורות לחלוטין - התפילין פסולות. ואם אות אחת נסדקה בפרשיות - לא יצא ידי חובה. הוא הדין בשמירת שבת. לא די לשמור שבת "בעיקרון". אלא יש להקפיד על כל דיניה ולדעת את כל הלכותיה על בורין, והוא שנאמר "כל המצוה" - שהמצוה תהיה שלימה, ותכלול את כל פרטיה.

"ושמך ה' אלי גם כפעם ההיא... ותפלל גם בעד אהרן בעת ההיא"

הקב"ה ביקש חלילה להשמיד את עם ישראל בחטא העגל, ולכלות את בניו של אהרון הכהן שנכנע ללחצם של עושי העגל. ומשה רבינו התפלל בעד העם והעביר את רוע הגזירה, ואילו תפילתו בעד אהרון

החלכות

"ואכלת ושבעת וברכת"

כל מה שבעולם - של הקב"ה הוא. אדם אינו יכול לא להוסיף ולא לגרוע, ואין הבדל אם טובים מעשיו או רעים חלילה. לכן, ברור שכאשר אנו מברכים על המזון ואומרים "ברך אתה ה' או "יתברך" - אין הכוונה שאנו מוסיפים ברכה למי שהברכות כולן - שלו הן. מהי, אם כן, כוונת הברכות? בעניין הברכות יש סודות מופלאים, ואי אפשר לדעת אותם. מה שאפשר זה להסביר כי הקב"ה החפץ בטובת בריותיו רוצה שהם יהיו זכאים לקבל רכות ממנו יתברך. לכן, כשאנו מברכים מתעוררת בנפשנו ההכרה כי הוא - הקב"ה - הוא המבורך ואנו מודים לו על כל הטובות שהוא גומל עמנו. אחרי שאנו מזכירים את הכרתנו כי הוא מקור הברכה אנו יכולים לבקש ממנו את הבקשות השונות: סליחה על עוונות, דעת, רפואה וכל השאר. ואחרי הבקשה אנו חוזרים ומודים לו כדי שלא נחשב כמי שלקח מרבונו את קצבת המזון שלו בלי רשות, כמתגנב.